

פגסוס

פגזוס הוא סוס מכונף (בעל כנפיים) מהמיתולוגיה היוונית, בנו של פוסיידון, אל הימים, הסוסים וסמל חיי האלמוות. אימו היא 'הגורגונה מדוזה'. יש לו אח תיאום ושמו 'הענק כריאור'. המעוניינים להתעמק בפרטים הנ"ל יפנו לוויקיפדיה בעברית או באנגלית, תלוי ברמת הפירוט והאמינות.

המיתולוגיה היוונית מלאה וגדושה באפוסים ומיתוסים שונים. יש בה היררכיה מעמדית, והיא רוויה באלים, מאבקים, מלחמות, מסעות, קרבות, מזימות, אהבות ונקמות. מעין צילום מצב או השתקפות, כאשר תכונות אנושיות נפוצות ושכיחות מיוחסות לישויות בעלי יכולות בלתי אנושיות.

כל אלה נחו בשקט בזיכרוני שנים רבות ורק בכותבי שורות אלה קמו בחלקם לתחייה. אפילו דמותה של המרצה לפילוסופיה יוונית קמה מהדממה. היא הרצאתה בפנינו באחת הכיתות בבנין טרה סנטה שאכסן בשנות החמישים המוקדמות את הפקולטה למדעי הרוח של האוניברסיטה העברית בירושלים. מן הסתם, כמו במיתולוגיה היוונית, יש לה קשר משפחתי ממדרגה ראשונה לאחד השרים בממשלה היום.

כשאורי נכדי, היה מחליט לישון אצלי בבית, נהגתי לספר לו סיפור, רצוי מהסוג המרדים מהר מחד והמוסיף להרחבת אופקיו מאידך. לילה אחד, בלי סיבה מיוחדת, שלפתי את פגסוס, ורקמתי סביבו עלילה כיד הדמיון. אורי אוהב סוסים. אפילו מדי פעם, בשבת בבוקר הוא מתלווה לאביו ולחבורת הרוכבים.

בסיפור הראשון פגסוס, עולה חדש, היה אהוד על חבריו אשר נהנו לתפוס טרמפ על גבו ולהתעופף מעלה מעלה תוך השמעת צעקות רמות. הם נהגו לתת לו מדי פעם את הכריכים שלהם, אבל לא הזמינו אותו אליהם הביתה ולא שיתפו אותו במסיבות וחגיגות. פגסוס קלט את שאינו שייך לחבורה ונפגע קשות. בשלב זה אורי היה שוקע בתנומה.

מהר מאד, פגסוס הפך גיבור מרכזי בטלנובלה בהמשכים, כשאני שכובה ליד אורי ומלבישה על הסוס המכונף התרחשויות שהוא לא זכה להם מעולם. כי אז, בזמן שלו, אי שם ביוון העתיקה, יש להניח שהכל היה אחרת. אמנם יש כאלה שאומרים שהכל תמיד היה אותו דבר, רק התפאורה הייתה שונה.

בחושך, כשהאור מהאמבטיה מציץ לחדר השינה, ואורי שוכב לידי, אני מעדכנת אותו בקורה עם פגסוס.

הערב, למשל, פגזוס פוגש לראשונה סוסנת צעירה, כמעט ילדונת, סוסי'לה שם חיבתה, הבת של השכנים החדשים ממול באורווה, גזעית, חומת עור ועם הרבה, הרבה ברוק בעיניים. יסתבר בהמשך, שסוסי'לה כבר התאהבה בפגסוס כשראתה אותו לראשונה מנמיך עוף, בוחר בקפידה יתרה את מקום נחיתתו כדי לא לפגוע באיש והדבר הרשים אותה יותר מאשר עצם היותו בעל כנפיים. 'הוא כל כך מיוחד, סיפרה סוסי'לה ברטט לחברתה. אין עוד אחד כמותו'. 'וודאי שלא, הצטחקה חברתה, למי עוד כאן, ובמקום שממנו באתם, יש כנפיים?' 'לא רק זה, התגוננה סוסי'לה, הוא כל כך מתחשב, הוא פשוט טוב כזה'. 'למה שלא יהיה טוב, התקיפה בחזרה החברה, יש לו הכל, לא חסר לו שום דבר'.

הוריה של סוסי'לה, הבחינו במבט החולמני בעיניי ביתם, שלא מש מהן לא ביום ולא בלילה. הם שאלו אותה לפשר שלוותה. 'את תמיד כל כך שמחה וצוהלת, מה קרה לך? את לא רגישה טוב? יש לך חום? כואב לך משהו?'
'אני מאוהבת, הודתה סוסי'לה. פגשתי את חלום חיי'.

הוריה הסתכלו זו בעיניי זה בערגה רבה. הם זכרו את טעם אהבתם, את מגעו של החלום ומבטיהם ליטפו את סוסי'לה היפה, פרי אהבתם.

'מי זה הבחור, שאלו. אנחנו מכירים?' 'פגסוס'. 'פגסוס?' נשימותיו של אורי שקטות ביותר, אך עיניו פתוחות. 'כן, אמרה, פגסוס. יש לו כנפיים'. 'בגיל הזה לכולם יש כנפיים', אמרו ההורים. 'לו יש כמו של ציפור', ניסתה סוסי'לה להסביר, וההורים צחקו. 'אתם לא מאמינים לי?' סוסי'לה כמעט נעלבה. היה לה קשר מאד מיוחד עם הוריה, אבל מאז שפגשה את פגסוס, היתה מאד רגישה לכל מילה ודבר.

להמשיך, אורי? כן, בבקשה.

לפגסוס יש חבר אחד ויחיד. דנוס שמו. 'אני לא יודע מה לעשות, מתייעץ פגסוס עם דנוס. אני מאוהב. יש לה ברק בעיניים שמאיר בלילה את כל אורווה. אני לא יכול לישון. סוסי'לה כל הזמן בראש שלי'. 'נכון, אמר חברו דנוס, היא גם בראש שלי. גם אני לא מצליח להירדם. לא ביום ולא בלילה. ואני רוצה להגיד לך, פגי (כך דנוס קרא לפגסוס בחיבה) חברים או לא חברים, שאם אתה תתמהמה יותר מדי, אני אתחיל אתה. ראה, הזהרתך. ואני לא מבין מה הבעיה שלך? היא יפה, גזעית, מבית טוב, שאפה אמיתית, למה אתה מחכה?'. פגסוס לא הקשיב לדנוס, כל כך היה מלא בהרהוריו שלו. אתה ער אורי? כן, אמר אורי. אני ער. 'למה אחת כזאת, שאפה והכל, תרצה אחד כמוני, שואל פגסוס. למה? אף אחד לא אוהב אותי'. 'אתה אומר לי, ענה דנוס. אתה אומר לי! אתה יודע כמה צרות הם עושים לי כי אני חבר שלך? אבל אני מצפצף על כולם'. 'באמת? מה, מה הם עושים לך? למה לא ספרת לי?'

אורי נוחר בעדינות, בקצב אחיד. אורי, אורי? אורי לא עונה. אני יכולה לקום וללכת לעסקי, אבל גם אני רוצה לדעת מה דנוס ענה לפגסוס.

'כי אני, דנוס, אני הוא זה שבוחר מי יהיה חבר שלי, הבנת פגי? אמר דנוס עם קול של מבוגר. ולמה אתה חושב שלא אוהבים אותך?' 'בגלל הכנפיים, אני בטוח. כי בכל הדברים האחרים אני דומה להם והם דומים לי. רק הכנפיים. מה, אני רציתי להיוולד עם כנפיים? לפעמים בא לי לקשור אותם, שלא יראו אותם'. 'להורים שלך יש כנפיים? שואל דנוס. 'אתה עושה צחוק ממני, דנוס? אמא שלי מדוזה. ראית מדוזה עם כנפיים?' 'ואבא שלך, פוסיידון? יש לו כנפיים?' 'לא, לא, רק אני יצאתי להם כזה. גם לאחי התאום אין'. 'מה, יש לך אח, שאל דנוס. לא ידעתי'. 'אנחנו משפחה כזו, מיוחדת. אספר לך בהזדמנות. אני ברחתי מהאולימפוס, איפה שגרנו. לא התאים לי. הרגשתי רע. לא מצאתי לי מקום. כולם מסוכסכים. כאן נחמד, אבל הכנפיים האלה, מה אני צריך אותם'. 'תשמע פגי, בינינו, עם הפקקים בכבישים, זה נוח מאד זוג כנפיים. אין רמזורים, אתה מקצר מרחקים, אל תגיד לי שאין לזה יתרונות'. 'אני מוכן לוותר. אני רוצה להיות כמו כולם. אני רוצה להתחתן עם סוסי'לה. אני רוצה בנים. ושההורים שלה יקבלו אותי יפה'. 'ואולי כולם מקנאים בך, פגי? הכל בא מקנאה. כי הם רוצים גם לעוף. כולם רוצים לעוף ורק אתה יכול'. 'ולמה אתה לא מקנא, שאל פגסוס ברצינות. אתה לא היית רוצה לעוף כמוני?' 'ומי אמר לך שאני לא אעוף? ענה דנוס. אני עובד על זה. בונה מטוס'.

מי בונה מטוס, שואל פתאום אורי. יש קורס טיסה באינטרנט. מה אתה עוד לא ישן? אני כן. מה קרה לפגסוס? נרדם, אני אומרת. גם אני, כמעט. חלומות פז לך. מחר תספרי לי מה קרה, אומר אורי ומסתובב לכיוון הקיר.

אני נשארת לידו עם עיניים פקוחות. אני כבר יודעת שלסוסי'לה ולפגסוס יהיו הרבה בעיות בזוגיות. לא בהתחלה. אחר כך. כשפגסוס יקבל ג'וב הקשור בהרבה נסיעות לחו"ל, לתפקידים הקשורים בפוטנציאל המולד שלו. ושפגסוס היה מוכן לעבור ניתוח מסובך להסרת כנפיו אבל סוסי'לה לא הסכימה. היא דגלה ברעיון שאדם, צריך לשאוף למימוש יכולתו. ושעליו להתמודד עם מגבלותיו או יתרונותיו כאחד. אז מה אם הוא חריג? אני התאהבתי בך, אמרה פעם לפגסוס באחת משיחות הנפש שלהם, בגלל מי שאתה, בגלל מה שאתה. עם הכנפיים או בלי הכנפיים. מה היית מצפה, שלא אדרוש מעיוור להתמודד עם מומו, או מצולע ללמוד לרוץ?

'נכון היא נהדרת, אמר פגסוס לדנוס, היא חכמה, היא מבינה. בכל האי מזל שלי, המזל שלי, שהיא בחרה בי.' 'סוסי'לה מיוחדת במינה, הסכים דנוס. תמיד אמרתי לך? אני מקנא במזל שלך.' 'בלעדיה הייתי פותח ודאי במלחמות כפי שעשו אבותיי, ומשתלט על כולם.' 'לי אין כנפיים, אמר דנוס, יש לי בקושי מטוסון שרוב הזמן מקורקע. אשתי חושבת שאני מזניח אותה כי אני עסוק כל הזמן בלתקן אותה. אני יודע כי כל הנשים מקנאות בה על שמצא לה בעל שיודע לתקן כל דבר בבית וגם עושה קניות'. 'לי יש הסכם עם סוסי'לה, אומר לו פגסוס בהבנה רבה, לקניות אנו יוצאים ביחד. והיא לא צריכה לסחוב כלום.'

בשארית הערות שלי, ואורי נוחר קלות לידי, אני מהרהרת כמה רחוק הרחקתי לכת מהמיתולוגיה היוונית, ושכל מה שמסופר בה אמת לאמיתה ואני רק מעדכנת את הפרטים כדי לקרב את הסיפור לימינו אנו.